

liten sjö en bit från Domburg. En söndag tog han med oss och ett annat holländskt par i sin bil samt Rudys familj plus ett spanskt par i sin frus bil och visade oss lite av Surinam. Trevligt tyckte vi.

Alltsedan vår första dag i Salvador, Brasilien lade vi märke till en fågel med gult bröst och grå rygg. Stor som en koltrast. Den hördes överallt och vi tyckte att det lät som ”tji-tji-bi”. Det visade sig sedan att den kallades Kiskadee, vilket är en härmning av fågelns läte. Denna fågel finns överallt i Sydamerika där vi har varit. Även här i Surinam, men här heter den Grikibi.

Vi har nu varit i Surinam i nästan en månad. Vi tycker att gemenskapen i Domburg mellan yachtisar och de lokala har varit mycket trevlig. Om ca en vecka vågar vi oss norrut. Då skall orkansösongen vara över i Karibien, hoppas vi.

Domburg den 9 november 2005

Ingela och Lars på Crusader

Lindisfarne – Forpus 37 – 7,5 t Augusti – Oktober 2005 Skottland – Lagos i Portugal

2:a kvartalet på långsegling med Lindisfarne,
Färöarna – Portugal

Slutet på första kvartalsrapporten innehöll beslutet att strax öster om Island vända stäven söderut mot Färöarna på grund av väder och vind, ett beslut som vi nu i backspegeln kan tacka för att vi tog.

Väder- och is-situationen på vår planerade rutt väster ut mot Grönland – New Founland – USAs ostkust har under eftersommar och höst har slagit rekord med elaka lågtryck med hårda och ihållande västvindar.

Vi lämnade Färöarna på kvällen den 10 augusti och kom fram till ett morgonsömningt Stornoway kl 4 på morgonen den 12. Vi passerade i yttre hamnen två svenska sovande båtar, Kryssarklubbens Atlantica och JRSK-båten Elena. När vi efter en välbehövlig morgonvila kom igång hade Atlantica gått. Elena var kvar och vi tillbringade en trevlig kväll tillsammans med Elenas besättning med gäster. Vi tyckte att det var synnerligen välplanerat att JRSKs bägge klubbmästare var i Stornoway och tog emot oss!

De närmaste dagarna seglade vi utefter Hebriderna ner mot Barra med natthamnar i tre fina vikar på vägen. Längst söderut, på Vatersay blev vi liggande en extradag för att invänta tjänligt väder för passagen sydost över Little Minch till Tobermory på Mull. Vi fortsatte sedan genom Mull sound,

över Firth of Lorne och genom Cuan sound till natthamn i Admiar Bay. Etappen bjöd delvis på fin segling, men framför allt på mycket strömmande vatten. I Cuan sound som innehåller två 90-gradersgötar hade vi drygt 10 knop över grund, det var klart nervpirrande.

Vädret var fortfarande ostadigt med bud om starka sydvindar, så vi bestämde oss för att ta Crinan canal för att skjuta på kontakten med Irländska sjön som man annars kommer ut i söder om Islay. Nu hade vi några fina dagar i kanalen med bl a en hel cykeldag innan vi gav oss ut och ner till Tarbert bay.

Med lite planering och tur med vindriktningar seglade vi sedan förbi Arran över Firth of Clyde ner till Nord Irland i medström. Vi hade en väderprognos med starka sydvindar för kommande dagar, så vi valde att friankra i Strangford lough, ett stort skyddat "innanhav" på södra Nord Irland. Här blev vi kvar i tre dygn i avvaktan på lämpligare väder. Det är skönt att inte betala dyra hamnavgifter när man bara väntar på väder.

Ett dilemma med Strangford lough är att det nog inte går att lämna om det blåser mer än 10 m/s från sydost då ström och vind gör mynningen till ett guppigt elände. Vi hade medström 4

knop och 6m/s sydvästlig vind när vi lämnade och det var tillräckligt guppigt.

I mörker angjorde vi Howth. Svårnavigerat i mörker mellan pinnar inne i hamnen till segelklubben. Väl förtöjda var det en välskyddad men dyr hamn (30 €). Bonus var att vi fick tillgång till Internet gratis.

Seglade därefter under en natt med fin halv vind ner till Irlands sydspets och Kilmore Quay som vi angjorde på morgonen. Efter lite sömn blev det långpromenad på den kilometerlånga stranden och sen så småningom middag på puben. Vi träffade också ett trevligt engelskt seglarpar och fick tips om strandhugg väster ut längs kusten. I väntan på att vinden blev seglingsbar söderut mot Biscaya gällde det ju att gilla läget och se så mycket som möjligt.

Sträckan från Skottland över Irländska sjön och ner utefter Irlands ostkust är en utmaning när det gäller tidvattenströmmar. Med rätt timing och tur med vindriktning kan det vara som en svensk inomskärssegling, men omvänt kan det vara nästan i klass med Pentland sund, dvs ett helvete på ren svenska.

Med hjälp av tidvattenprogram och inte alltför tokiga vindar klarade vi sträckan på ett ganska komfortabelt sätt.

I väntan på vindvridning från syd fortsatte vi västerut efter Irlands Sydkust, med natthamn i Waterford, Cork och Kinsale. Natten den 6 september lämnade vi Irland med kurs mot Scilly Island. Seglingen blev tyvärr mest motorgång under ett drygt dygn innan vi angjorde en gästboj på St Mary i becksvarva natten kl 0400 med avsikt att "göra" Scilly-öarna under några dagar. När vi vaknade vid 9 tiden av att hamnuppsyningsmannen kom och hälsade på fick vi en väderrapport som talade om fina utsikter för att korsa Biscaya. Det gäller att vara flexibel så vi lämnade St Mary vid lunchtid och gav oss sydost ut mot Biscaya med sikte på La Coruna.

Säg den glädje som varar. Den utlovade vindvridningen till väst kom inte under eftermiddagen och frampå kvällen meddelade Navtexen att lågtrycket sydväst om Biscaya fördjupas kraftigt! Nu gällde det att vara flexibel igen. Vi bibehöll vår kurs sydost ut mot Brest. Enda problemet var passagen av trafiksepareringsområdet väster om Ille D'Quessant. Enligt bestämmelserna skall man passera området vinkelrätt. Det är ju lättare sagt än gjort om man som vi seglade bidevind, med öarna nere i lä och med ett trafiksepareringsområde som innehåller en 30 gradig kursändring! Ytterligare krydda är att det är förenat med dryga böter om man ertappas vid felaktig passage. Det blev fem spännande timmar och 20-talet fartygsmöten i mörkret innan vi under morgontimmarna kunde konstatera att det gått bra och ingen hade protesterat mot vår kurs, som var 80 och 50 grader i förhållande till trafiksepareringen. Ibland kan man bara inte göra rätt.

Brest är inget att rekommendera, en stor marina långt från affärer. Vi gick därifrån efter en kort promenad iland och ankrade på svaj i södra delen av det stora innanhavet utanför Brest för att sen dag två gå ut till Camaret, en liten hamnstad alldeles vid mynningen in mot det skyddade innanhavet vid Brest. Camaret var en mycket positiv överraskning, perfekt som utgångspunkt mot Biscaya, fina flytbryggor, hamnavgift under 20 € och kanonfint matsortiment (särskilt för oss som kom från Skottland och Irland). Nu hade det fördjupade lågtrycket gett med sig och prognoserna pekade på nordvindar i tre-fyra dagar, så efter lunch bar det iväg söderut över Biscaya.

När vi vände söder ut uppe vid Island hade vi spekulerat i om vi skulle hinna passera Biscaya före 15 september. Vi hade nästan börjat misströsta efter all sydvind, men nu var prognosen perfekt. Passagen tog två och ett halvt dygn och vi angjorde Sada på Spanska nordkusten kl 0250 den 13 september med två dagars marginal till den 15! Vi seglade över Biscaya 2002 och valde då att segla förbi Cabo Finisterre och angöra Spanien längre söder ut på västkusten, så nordkusten var ett vitt fält på vår erfarenhetskarta. Vi valde därför att lägga flera dagar här med strandhugg i Ares, La Coruna och Gorme förutom Sada. Den sistnämnda visade sig vara en kraftigt utbyggd ma-

rina i jämförelse med piloten vi hade. Piloten varnade för ett stort grund med fyr mitt i hamnbassängen. Grundet var bortsprängt och istället fanns nya pontonbryggor och hundratalet nya bryggplatser, klart positivt. Hamnavgiften 23€ kan ju efter högkostnadsläget på Irland betraktas som modest. I hamnområdet finns dessutom 3-4 välsorterade båtillbehörsbutiker. I La Coruna träffade vi två svenska OSK-båtar Akka från Vadstena och Corona från Stockholm.

Efter några dagar nästan utan vind på nordkusten bar det iväg mot sydväst. Vinden friskade från nordost för att vid rundningen av Cabo Finisterre blåsa stadigt strax under 20 m/s. Vi fortsatte söderut för att fram mot kvällen ankra i Aguino, en liten hamn på nordvästra mynningshörnet av Ria de Arosa. Vi låg med sjölä men utsatt för konstant vindtryck på 17-18m/s fram till morgontimmarna då det mojnade något. Med riktig ankringsutrustning inklusive ankarsegel så gick det mycket bra, men det tog nog en halvtimme innan kroppen accepterat att vi trots vinden låg väldigt tryggt. Piren akter om oss ut mot havet var bara några hundra meter bort...

Dagen därpå seglade vi vidare till Bayona. Utanför Vigo mötte vi några av V070 båtarna, som tränade inför

starten av Volvo Ocean race. Bayona är en trevlig upplevelse. Ett litet tips, när man rundar piren och marineros kommer i båt och vill locka till angoring i marinan "rakt fram", skaka då på huvudet och gira styrbord till segelklubbens marina. Mycket trevligare och betydligt bättre dusch- och toalettanläggning. Priset är kring 25€ för båda. Segelklubben har dessutom fritt trådlöst internet!

Efter några fina dagar med bland annat en busstur till Vigo och två nätter på svaj vid Isla Cies gav vi oss av mot Portugal. Två nätter i Viana do Castelo blev en bra början på Portugal. Eftersäsongspris i hamnen på 12€ och en mycket trevlig stad bidrog till det positiva intrycket.

Nästa anhalt blev Porto. Vi hade nåtts av rykten om att marinan i Lexios hamn (Portos hamnstad) var stängd och att man var hänvisad till svajankring i yttre hamnen. Vi hade läst PG och Pias resebrev (JRSK-båten Grace) från Portugal där dom lovsjöng angöring av stadskajen uppe i Porto. Visserligen hade vi fått en livfull beskrivning i Viana do Castelo av en norrgående norsk segelbåt om hur dramatiskt det var att gå in i floden Douro.

Kan dom så kan vi. Hamnkaptenen stod på kajen och tog emot och efter fem minuter på hans närbelägna kontor var alla formaliteter avklarade. Tre dagar låg vi sedan gratis på hamnkajen mitt i Porto. Helt suveränt, gångavstånd till tjugotalet Portvinsmakare! Kan verkligen rekommenderas. Visserligen finns varken el, vatten eller dusch på kajen, men långfärdsbåtar klarar ju lätt några dygn utan navelsträng.

Vi lämnade Porto i tät dimma. Tack och lov för radar och sjökortsplotter. Nu följde vi bara vårt spår från inseglingen på plottern och slapp fundera på om bojarna i floden låg där dom skulle enligt kortet. Vi har efter detta lärt oss att vara noga vid angöring och inte snika några pirar, bojar eller grundområden för att ha ett "rent" spår att följa ut i mörker eller dimma. Det underlättar enormt. Vi mötte en stor bogserbåt som kom på fel sida i floden, men i övrigt var det enda dramatiska dom branta vågorna från havet som vi mötte när vi gick över grundområdet i mynningen. Med tjugo meters sikt upplevs tremetersvågor som stupbranta. Lite adrenalinkickar påstås ju vara nyttigt.

Portugals kust har inte många allvädershamnar, dvs de flesta hamnarna stänger när det blir för kraftig sjögång på grund av att stora vågor på havet bygges upp till enorma vågor i de grunda hamnöppningarna som ofta är lika med flodmynningarna. Det är självklart viktigt att ha respekt för detta, men de engelska pilotböcker vi har överdriver problemet. Läser man piloten för Portugalkusten så tror man att det är förenat med livsfara att angöra både Porto och Aviero även i modest

vind och sjö. Med lite hänsyn taget till vind och ström var det inga som helst problem att ta sig in mellan pirarna, trots att havet var nog så upprört. Väl inne fann vi en fin ankringsplats, väl skyddad från den strömmande floden av två pirar. Myndigheterna kom ut i snabbgående motorbåt, så någon tidskrävande inkvartering iland behövdes inte. Återigen två nätter utan hamnavgift.

Vi hade hört rykten om att nästa hamn, Figuera da Foz, hade dyr hamnavgift >30€, dålig service och dessutom en av de hamnar som är extra känslig för pålandssjö så vi gick vidare till Nazaré en av de få allvädershamnarna. Hamnen är möjlig att angöra i alla väder, något vi kunde konstatera andra dagen vi låg där. Trots enorma vågor mot stränderna runt hamnmynningen var förhållandena inne i hamnen helt "opåverkade".

Staden och omgivningarna är trevliga med god tillgång på affärer och restauranger. Dessutom var det halv hamnavgift efter den 1 oktober (12€).

I fin vind fortsatte vi sedan till Cascais utanför Lissabon, en kanonfin hamn som också nu i lågsäsong var klart överkomlig i hamnavgift (14€). Under de tre dygnen vi låg här hann vi med en hel del trevlig social samvaro med flera svenska båtar, en del vi träffat tidigare och två nya, OSK-båten Elenor

med Katrin och Anders och Göteborgsbåten Corazon med Lars och Stig. Vi sex gjorde dag två en gemensam tur med tåg till Lissabon, en heldagsutflykt med mycken fotvandring backe upp och backe ned.

14 november 2005

Annika & Björn
S/Y Lindisfarne

www.sailaround.info
sm6yxb@winlink.org
mail@sailaround.info

Vädret var lite nyckfullt och den utlovade vinden uteblev när vi tillsammans med Corazon motorseglade till Sines där en mängd norska båtar låg och väntade sedan någon vecka på väder för Madeira och Kanarieöarna. Det spåddes en hel del sydvind, men det var lite svårtolkat om när och hur mycket. Corazon gick vidare mot Lagos på morgonen, men vi valde att gå sen eftermiddag några timmar före Noravind, en norsk katamaran. Flera av de norska båtarna skulle gå tidig morgon dagen därpå. Corazon kom fram till Lagos vid 23-tiden efter mycken motorgång i gropig sjö. Vi kom ram precis som fyrarna släcktes vid 8-tiden efter att ha seglat i fin bidevind, drygt den senare halvan av sträckan och Noravind som motorerat, kom strax efter oss (katamaraner tar inte så bra höjd!). De norska båtarna som gick 10-12 timmar efter oss vände tillbaka till Sines pga vind och sjö efter 6 timmar ner mot Cabo sao Vicente. Ibland har man tur med timingen.

Hastigt och lustigt var vi nu framme i vår vinterham som välkomnade oss med regn 10 minuter efter vi förtöjt vid anmälningsbryggan. Det första regnet i Portugal på fem månader!

Nu skall vi ta det lugnt, underhålla båt och oss själva, planera och läsa på inför fortsättningen som med stor sannolikhet blir Brasilien i april/maj...

**BJÖRLANDA KILE
SMÅBÅTSHAMN**

Kolla alltid våra fina
Erbjudanden

HEMPEL INTERNATIONAL
HENRI LLOYD MUSTO
GARMIN RAYMARIN SILVA
MAGELLAN ECHO PILOT
MERCURY QUICKSILVER

**sea
sea**
BÅTTILLBEHÖR